

Skjorte end giver Slip paa sin Snaps. Det er jo nemlig saaledes, at naar Mennesker ville give deres Lidenskaber Tilfredsstillelse, saa gøre de det, selv om det koster nok saa meget, hvis man ikke ved gode Grunde og ved Opdragelse kan overbevise dem om, at de tage fejl, og at de hellere maa indrette deres Liv paa en anden Basis. Det er et Opdragelsesspørgsmaal, det maa vi holde fast paa, og der er jeg enig med dem, der ikke ønske at skride til Straffebestemmelser eller Tvangsforanstaltning.

Men der staar under Nr. 111 i Bilagene udtalt en Del mere om, hvilke andre Opgaver denne Kommission skulde have, end just den rent fysiologiske Undersøgelse af Sagen; det bliver ikke blot et Lægespørgsmaal, det bliver ikke blot nødvendigt, at vi vide, hvorvidt man, som Dr. Duclos siger, kan nyde uden Skade en Liter Alkohol eller vel rettere en Liter Vin om Dagen — det vil noget nær svare til henimod en Pægl Brændevin eller noget mindre. Det er ikke blot det, det kommer an paa, at faa at vide, hvor meget Alkohol der er i Drikkevarer, og hvorledes de fysiologiske Virkninger deraf ere, men det er ogsaa af stor Betydning at faa at vide, hvorledes vi skulle opdrage Befolkningen til at leve ret og undgaa det, der rummer Fare for hele Samfundets Udvikling, og det er mere end et fysiologisk Spørgsmaal, det er ogsaa noget, der vedrører Lærerne, der vedrører Folketalerne og Præsterne, alle dem, der komme i direkte og nær Rapport til det store Publikum, og som ved at tale for dette og ved at lede Folk paa bedste Maade ville faa overordentlig stor Anledning til at paavise Alkoholfaren og vise, hvilke Veje vi skulle slaa ind paa for at undgaa Alkoholnydelsens skadelige Virkninger. Naar man i belgiske Skoler og i andre Lande har ladet opslaa i Skolen Plakater, i hvilke man lærer noget om, hvorledes det menneskelige Legeme lider under Nydelsen af Alkohol, og naar man i Lærebøgerne har indført Undervisning desangaaende, saa er dette et Skridt paa Vejen. Og naar man fra udenlandske socialdemokratiske Arbejderpartier — det vil jeg tillade mig at fremføre her, fordi jeg meget gerne vilde ønske, at mit eget Parti vilde gaa samme Vej — ved mange Lejligheder har udtalt sig om Alkoholfaren og har opfordret Arbejderklassen til at give Slip paa Alkoholen, saa sker det ganske sikkert i Arbejdernes velforstaaede Interesse, fordi man har haft Lejlighed til at se de Farer, der rummes i den Omstændighed, at Arbejderne ikke

faa stærk Paamindelse om de Farer, Alkoholen indeholder, og derfor kunne Arbejdernes Ledere med god Samvittighed gøre sig til Talsmænd for den Opfattelse, at Alkoholen ikke er en Ven og Tilhænger af Arbejderklassen og ikke er i Stand til at fremme dens Ønske om et lykkeligere Samfundsliv, men at den fører bort fra Maalet. Det forekommer mig derfor, at der er forskellige Ting i dette Forslag, der kunde være al mulig Overvejelse værd, og at man ved Nedsættelsen af Kommissionen meget vel maatte kunne faa Rede paa saadanne Ting, uden at man skulde tænke sig, at Kommissionen skulde udarbejde Lovforslag eller henlede Opmærksomheden paa Lovbestemmelser mod Alkoholen, saaledes som Tilfældet kan være i andre Lande, hvor jeg ifølge de Erfaringer, jeg har gjort, desværre maa sige, at jeg ikke har fundet et eneste Bevis paa, at Tvang har været heldig i det store og hele, men derimod kun har faaet konstateret, at Tvang har overordentlig store og skadelige Virkninger, hvorfor jeg ogsaa tror, at en Befolkning som den danske specielt, en Befolkning, der er vokset op paa den almindelige Valgrets brede solide Grund, der i alle sine Institutioner tager Folkets Mening med paa Raad, ikke vilde finde sig i, at man lovgiver ved Tvang. Jeg ønsker en fri og rolig Udvikling, et Opdragelsesværk, et Oplysningsværk, hvorunder Befolkningen efterhaanden lærer at vælge, hvad der er ret, og giver Slip paa, hvad der er uret.

Jeg vil af disse Grunde, jeg har tilladt mig at fremhæve, stille mig paa Flerpartiets Standpunkt og sige, at jeg meget ønsker, at der ydes en Bevilling til en saadan Kommission til Undersøgelse af, hvorledes man kunde bekæmpe Drikfældigheden og fremme Ædrueligheden, og det gør jeg, fordi jeg, som sagt, har den Opfattelse, at der i hvert Tilfælde maatte kunne komme noget godt for vort Lands Udvikling ud deraf, hvilket vi desværre ikke altid kunne siges om de Kommissioner, der nedsættes. Der har været nedsat Kommissioner om mangehaande Emner, der er gaaet lange Aarrækker, hele Menneskealdre, uden at vi have faaet et Resultat ud af Kommissionernes Arbejde, der har kunnet glæde den danske Befolkning. Her have vi at gøre med en Kommission, som sikkert ved sine Overvejelser maatte kunne give Anvisninger, der hurtigt vilde kunne bidrage til Forholdenes Forbedring paa mange Hold. Det forekommer mig, at det er en Reform af